

betydelig mere tiltalende end en meget stærk, fuldkommen ukontrolabel, uhyggeligt snigende stadig Fordyrelse som Følge af Valutaens Fald til Fordel for Spekulanter indefra og til Fordel for store Truster, Koncerner og Eksportører ude i den store Verden.

Naar jeg fremhæver dette, ønsker jeg samtidig at fremhæve, hvad jeg strejfedes før i min Indledning, at i denne Situation kan der, selv hvor der foreslaas Toldsatser, der kan have et beskyttelsesagtigt Præg, ikke være Tale om en bevidst Toldpolitik af protektionistisk Art fra den Side, der har det Mod at ønske en Videregaaen ad de Veje, Regeringen her har betraadt. Thi det maa staa klart, at den bedste Protektion, den højeste Beskyttelse, en egoistisk, kortvarig Beskyttelse ganske vist, men den mest klækkelige Protektion i Øjeblikket baade for Eksporterhvervet, Landbruget, og ogsaa, det indrømmer jeg ganske aabent, for Industrien og Byerhvervene, vil være et fortsat Fald i den danske Kronens Værdi. Den største Beskyttelse, man kan give vore Erhverv i første Omgang, er at lade Kronen falde videre. Men en saadan naturlig Beskyttelse, der vilde faa Erhvervslivet til at florere som i et Drivhus, under unaturlige Vækstforhold, tror jeg, jeg tør sige, at ikke nogen Gruppe i hele det danske Erhvervssamfund ønsker. Man føler sig der — og jeg er sikker paa, at dette kan siges om alle de store Erhverv — for meget i Klang med hele det øvrige Samfund til bevidst at ville ønske sig dette i Stedet for en fornuftig statsregulerende Indgriben. Men jeg ønsker endnu en Gang at slaa fast, at kræver man, saaledes som vi ønsker det, en stærkere Indgriben gennem en generel Toldforhøjelse efter en Guldprocent, som jeg senere skal komme tilbage til, har man ikke Lov til at tro, at dette er af protektionistiske Grunde. Thi den bedste, den egentlige, den brutale Protektionisme i Øjeblikket er altsaa at lade Sagerne gaa deres skæve Gang. Den høje udenlandske Valuta er den bedste Beskyttelsesmur, den bedste Prismur for den indenlandske Produktion, den største Eksportpræmie paa vor Eksport af indenlandske Produkter. Vi staar derfor i dette Spørgsmaal ikke overfor det gamle: Frihandel eller Beskyttelse, vi staar overfor et Samfundsproblem i Ordets største og egentlige Betydning.

Jeg glædede mig altsaa over den Anerkendelse fra Venstres Side, der lød baade gennem den højtærede Finansministers Ord og gennem den ærede Ordførers, at

det, det gjaldt om her, var at begrænse Importen, og jeg nævnte, at Kursegaliseringsens nøgne Virksomhed, om jeg saa maa sige, i den forløbne Tid havde blottet de virkelige Kræfter i Valutaspillet paa en saa klar Maade, som man kunde ønske sig det. Men jeg vil dog lige henvise til Tal, som ogsaa kunde lære os et og andet, og som i alt for alvorlig Grad underbygger denne Erkendelse, nemlig Tallene fra Importstatistikken. Jeg vil henvise til, at man i 1922 af Varer, som vi selv fremstiller af tilsvarende Art her i Landet, altsaa ikke Raa-varer eller Halvfabrikata, men færdige Varer, der direkte konkurrerede med den danske Produktion, indførte for 529 Mill. Kr. Jeg skal ikke nævne flere Tal, jeg griber dette alene blandt de mange, der kunde nævnes for at vise, hvilke uhyggelige Summer det er, der har tilføjet os den Skade, vi nu skal betale gennem Valutasituationen.

Henviser man nu til, at det er mindre værdifuldt at opgøre disse Tal i Kroner og Øre, til de vekslende Priser, henviser man til, at de nuværende Værdier ikke kan stilles i Forhold til Værdierne inden Krigen, ønsker jeg blot med nogle Tal fra de enkelte Indførselsgrupper, belysende Varemængderne, at godtgøre, hvilke uhyggelige Forskydninger der har fundet Sted i vor Import, i den stærke Import, som er blevet begunstiget paa fuldkommen unaturlig og uforsvarlig Maade gennem den faktiske Reduktion i vore Toldsatser, som Prismiveauets Forskydning og den danske Kronens reducerede Værdi betyder overfor det, der egentlig var ment i Toldloven af 1908. Præmieret af os selv gennem vor egen svækkede Økonomi har vi tilladt denne uhyggelige Varestrøm at styrte ind over vore Grænser.

Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse Tallene for Importen af visse Varegrupper i 1913 og 1922. Jeg nævner f. Eks. Chokolade. Deraf kom der i det førstnævnte Aar 350 Tons udefra, medens det i 1922 er blevet til 2 200 Tons. Jeg nævner Cigarer, der i samme Tidsrum er steget fra 21 Millioner til 80 Millioner Stykker. Jeg nævner Uld- og Bomuldstoffer, som steg fra 5 600 til 7 500 Tons, Konfektionsvarer, der steg fra 645 til 1 600 Tons, Papirvarer, der steg fra ca. 15 000 til over 36 000 Tons. Jeg nævner Glasvarer, som steg fra godt 700 til 3 500 Tons. Jeg nævner Cykler, af hvilke Importen steg fra 23 000 Stykker til 49 000 Stykker. Jeg nævner til Slut Møbelimporten, som steg fra 425 til 1 370 Tons. Ser man paa disse